

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6635/2022
08.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Симоновић, адвокат из ..., против туженог „ДНН Капитал градња“ д.о.о. Власотинце, кога заступа пуномоћник Тања Савић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1423/18 од 18.10.2018. године, у седници одржаној 08.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1423/18 од 18.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1423/18 од 18.10.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 2273/16 од 20.10.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено према туженом да је тужиља у целости исплатила купопродајну цену стана у износу од 5.496.612,00 динара уговором о преузимању испуњења и изјавом о пребијању потраживања од 15.09.2015. године из уговора о купопродаји стана у ..., сада у улици ... број .., и то стан број .. на четвртом спрату, површине 49,45м², изграђен на кат.парцели број .., .. и .. КО ..., који је оверен пред Основним судом у Нишу под бројем ОвЗ 2128/13 од 10.06.2013. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 35.300,00 динара са законском затезном каматом на износ од 31.500,00 динара почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1423/18 од 18.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилца је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова састава истог.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење да је тужилца као купац у целости исплатила купопродајну цену за одређени стан у Нижестепени судови су одлуку о усвајању тужбеног захтева донели уз примену чланова 296. и 453. став 1. Закона о облигационим односима код утврђења да је испуњење тужилине обавезе исплате купородајне цене преузело треће лице који је са туженим као продавцем извршио компензацију и на тај начин измирио обавезу тужилце као дужника. Ценећи испуњеност услова за посебну ревизију, Врховни суд сматра да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, нити неуједначена судска пракса. У конкретном случају тужени наводима ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у погледу преузимања испуњења тужилине обавезе што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставио нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињенично-правној ствари.

Имајући у виду да одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у конкретном случају, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења у овој правној ствари поднета је 10.05.2016. године. У тужби је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиље за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗП, због чега је у смислу члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**